

© Ventil 20 (2014) 2, Tiskano v Sloveniji.
Vse pravice pridržane.
© Ventil 20 (2014) 2, Printed in Slovenia.
All rights reserved.

Impresum

Internet:
<http://www.revija-ventil.si>

e-mail:
ventil@fs.uni-lj.si

ISSN 1318-7279
UDK 62-82 + 62-85 + 62-31/-33 + 681.523 (497.12)

VENTIL – revija za fluidno tehniko, avtomatizacijo
in mehatroniko
– Journal for Fluid Power, Automation
and Mechatronics

Letnik	20	Volume
Letnica	2014	Year
Številka	2	Number

Revija je skupno glasilo Slovenskega društva za fluidno
tehniko in Fluidne tehnike pri Zdrženju kovinske industri-
je Gospodarske zbornice Slovenije. Izhaja šestkrat letno.

Ustanovitelj:
SDFT in GZS – ZKI-FT

Izdajatelj:
Univerza v Ljubljani, Fakulteta za strojništvo

Glavni in odgovorni urednik:
prof. dr. Janez TUŠEK

Pomočnik urednika:
mag. Anton STUŠEK

Tehnični urednik:
Roman PUTRIH

Znanstven-strokovni svet:
izr. prof. dr. Maja ATANASJEVIČ-KUNC, FE Ljubljana
izr. prof. dr. Ivan BAJSIČ, FS Ljubljana
doc. dr. Andrej BOMBAC, FS Ljubljana
prof. dr. Peter BUTALA, FS Ljubljana
prof. dr. Alexander CZINKI, Fachhochschule Aschaffenburg,
ZR Nemčija
doc. dr. Edvard DETIČEK, FS Maribor
prof. dr. Janez DIACI, FS Ljubljana
prof. dr. Jože DUHOVNIK, FS Ljubljana
izr. prof. dr. Niko HERAKOVIČ, FS Ljubljana
mag. Franc JEROMEN, GZS – ZKI-FT, je upokojen
izr. prof. dr. Roman KAMNIK, FE Ljubljana
prof. dr. Peter KOPACEK, TU Dunaj, Avstrija
mag. Milan KOPAC, POCLAIN HYDRAULICS, Žiri
izr. prof. dr. Darko LOVREC, FS Maribor
izr. prof. dr. Santiago T. PUENTE MÉNDEZ, University of
Alicante, Španija
doc. dr. Franc MAJDIČ, FS Ljubljana
prof. dr. Hubertus MURRENHOF, RWTH Aachen, ZR Nemčija
prof. dr. Gojko NIKOLIČ, Univerza v Zagrebu, Hrvaška
izr. prof. dr. Dragica NOE, FS Ljubljana
dr. Jože PEZDIRNIK, FS Ljubljana
Martin PIVK, univ. dipl. inž., Šola za strojništvo, Škofja Loka
prof. dr. Alojz SLUGA, FS Ljubljana
Janez ŠKRLEČ, inž., Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije
prof. dr. Brane ŠIROK, FS Ljubljana
izr. prof. dr. Željko SITUM, Fakultet strojarstva i brodogradnje
Zagreb, Hrvaška
prof. dr. Janez TUŠEK, FS Ljubljana
prof. dr. Hironao YAMADA, Gifu University, Japonska

Oblikovanje naslovnice:
Miloš NAROBÉ

Oblikovanje oglasov:
Narobe Studio, d.o.o., Ljubljana

Lektoriranje:
Marjeta HUMAR, prof., Brigita Orel

Računalniška obdelava in grafična priprava za tisk:
Grafex, d.o.o., Izlake

Tisk:
LITTERA PICTA, d. o. o., Ljubljana

Marketing in distribucija:
Roman PUTRIH

Naslov izdajatelja in uredništva:
UL, Fakulteta za strojništvo – Uredništvo revije VENTIL
Aškerčeva 6, POB 394, 1000 Ljubljana
Telefon: + (0) 1 4771-704, faks: + (0) 1 2518-567 in
+ (0) 1 4771-772

Naklada:
1500 izvodov

Cena:
4,00 EUR – letna naročnina 24,00 EUR

Revijo sofinancira Javna agencija za raziskovalno
dejavnostv Republike Slovenije (ARRS).

Revija Ventil je indeksirana v podatkovni bazi INSPEC.

Na podlagi 25. člena Zakona o davku na dodano
vrednost spada revija med izdelke, za katere se plačuje
8,5-odstotni davek na dodano vrednost.

Javni razpisi – okoriščanje, blefiranje, farsa ali nekaj tretjega

Ob informacijah, ki jih državljeni Slovenije dobivamo od različnih javnih ali zasebnih medijev v zadnjem obdobju, se dejansko lahko zelo pogosto vprašamo, ali živimo v normalni državi ali se nekdo norčuje iz nas in nas ima za prave bebce. Med take informacije lahko štejemo podatke o ponudbah za zdravila, ki jih je direktor bolnice v Slovenji Gradcu prejel za nakup zdravil za redčenje krvi. Objavil je javni razpis in dobil ponudbe od Salusa, Kemofarmacije in od Sanofi-Aventisa. Prva dva sta slovenska veletrgovca z zdravili in tretje je

mednarodno proizvodno in tudi trgovsko podjetje.

Na spletni strani Salusa je med drugim zapisano: »V skrbi za zdravje in dobro počutje prebivalcev Slovenije in z veliko odgovornostjo do celotne slovenske družbe uresničujemo svoje poslanstvo že dobra štiri desetletja. Zavezani kako-vosti, najvišjim etičnim načelom dobrega sodelovanja in družbeni odgovornosti ter usmerjeni k uresničevanju pričakovanih naših kupcev, lastnikov in zaposlenih tvorno uveljavljamo svojo vlogo v interesu vse slovenske družbe.«

Ta Salus, s tako zvanečim zapisom na spletni strani, je na razpis za dobavo zdravil za bolnico iz Slovenji Gradca oddal ponudbo v vrednosti 200.643,70 evrov.

Tudi Kemofarmacija je veletrgovina z zdravili, registrirana v Sloveniji. Tudi na njeni spletni strani lahko najdemo podobne zapise kot pri Salusu. Njihova ponudba za isti razpis in za enako količino in vrsto zdravil je bila 199.973,02 evrov.

Tretji ponudnik je bil Sanofi-Aventis, globalno mednarodno podjetje, ki proizvaja in tudi trži zdravila. Njegova ponudba za isti razpis je bila 19.546,55 evrov.

To je šokantna informacija, ki bi morala zamajati vlado in odstop odgovornega ministra. Ti podatki že sami po sebi kličejo po odgovornosti. Kako je mogoče, da imamo tako požrešne posrednike na tako občutljivem področju, kot je zdravstvo. Kje so sedaj vsi tisti, ki se zavzemajo za javno zdravstvo? Ali se res vsi »borci« proti privatizaciji zdravstva okoriščajo z javnim denarjem?

Takšnih novic pa je bilo v preteklosti še mnogo. Spomnimo se samo polemike o operacijskih mizah, o servisih za te mize in podobno. Kako je na drugih področjih v javnem sektorju, pač ne vemo. Ali to ni prava in kazniva goljufija, če nekdo zasluži na račun bolnikov desetkrat več, kot bi bil upravičen?

Če bi tehniki in drugi zaposleni v slovenski industriji ravnali po zgornjem zgledu, slovenske industrije prav gotovo ne bi bilo več.

Ko je uspešno slovensko podjetje pred desetimi leti začelo z lasersko tehnologijo, je prvi laser kupilo preko zastopnika tuje firme v Sloveniji. Prav tako je to novo podjetje prva zaščitna očala, varilne žice in drobni inventar nabavljalo preko tega posrednika. Ustanovitelj novega podjetja je zelo hitro ugotovil, da ta posrednik zaračunava od 100 do 700 % provizije. To je bilo zanj nesprejemljivo. Zbral je vse račune, ki mu jih je ta posrednik zaračunaval, jih prevedel v nemški jezik, zapisal valutno razmerje, ker smo takrat imeli še tolarje, in odšel k proizvajalcu laserske opreme v Nemčijo. Nemški proizvajalec ni mogel verjeti. Argumenti zanj so bili dovolj močni, da je takoj prekinil sodelovanje z zastopnikom v Ljubljani.

Prepričan sem, da podobno ali povsem enako ravnajo vsi tehniki in drugi, ki delajo v industrijskem in tudi drugem okolju. Saj ni mogoče, da bi resne slovenske firme, ki kupujejo opremo, stroje in celotne linije v vrednosti več deset milijonov delovale preko posrednikov. Vsak razumen lastnik ali gospodar bo najprej spoznal vse svetovne proizvajalce tiste opreme, ki jo želi kupiti. Odšel bo na več mednarodnih sejmov, obiskal vsa podjetja in preizkusil opremo, kako deluje. Ko bo spoznal delovanje in osnovne značilnosti posameznih strojev in naredil temeljito analizo med posameznimi proizvajalci, se bo začel pogajati za ceno. In to ne preko posrednika, ampak direktno pri proizvajalcih. Res je, da imajo posamezna podjetja zastopnike v posameznih državah. Njihova naloga pa je lahko zelo različna. Najpogosteje posredujejo osnovne informacije, značilnosti produkta, njihovo delovanje in pridobivajo kupce, pogosto določajo tudi cene in marže, ki so običajno enake v vseh državah. Pri večjih investicijah pa se mora kupec pogajati direktno s proizvajalcem.

In kaj pri vsem tem pomeni zapis iz podjetja Salus, naveden v drugem odstavku tega uvodnika?

Janez Tušek